

Tábor Ádám

RÁADÁS

Az alkonyat a hajnalom
ívlámpa felkelő napom
hetvennél kamaszodom
lányokat hajkurászok
álmomban meg is kapom
múzsám nappali csillagom
szeme szava csodálat

A film: kalandjaim tere
a monitor: a terepe
imágóimmal tele
képek bűnösök hősök
s hogy 3D-ben meglel-e
múzsám csókja kebele
titokban erre várok

Telnek fordított napjaim
sorra lepnek meg múltjaim
a vágy rükvercvonatain
a halálok szerelmek
együtt külön gyönyör és kín
Kései ifjú éveim
kaptam ráadásnak

A RÉGI VERS

A késő őszyári napon
ülve egy piros padon
ősverset mormolok
Más írhatta nem én
vagy ifjúkorom idején
a tollam így fogott?

A koratavaszeveken
összhangzott a rímeken
szerelem s halál
Telten zengett énekem
s a kavargó jelképeken
át szíven talált

Az élet szüretidején
szembejövünk ő meg én
s bár két lélek vagyunk
e késő őszyári napon
hegedve magas lángfokon
egybe-forradunk

© Fortepan, Bojár Sándor, 1968